

9 Decembre 1941
Sr. D. Lluís Millet
Barcelona

Estimat amic: Abans d'ahir en Martí
em digué que el seu pare a.B.S. estava
bastant malalt. No parlarem d'altre cosa
sense, però, sospitar una proxima mala
nova. I aquesta vingué ahir, deixant-me
mes que aterrorat, doncs l'impressió que
me produí es foudissima. Cal patir que
li ponderi! Toti sap com jo l'estimava,
com l'admirava, com a una síntesi
de la nostra reinapença, en ço que
tenia de mes espiritual i pur. El
traspàs d'un amic estimat sempre es
dolorosíssim, el del seu pare es també
aiçò però encara quelcom mes; sembla
que ens hagin enapat quelcom integrant
de nosaltres mateixos!

Queda un rol courol, el de sempre:
la religió; l'atzenyament que tenim de
que ac n'els justos la vida no li hi és de
vada sino hamudada. I el seu pare era

d'aquells que el raspai dona la certesa de
que és ja al cel, prop del Bon Deu, disputant
plenament de tots els anhel de la seua
vida. Ha deixat un món de misèries de tota
mena - per ell quanta misèria espiritual! - i
ha sigut rasparrat sota la llum de Deu.

Tots els de cara meua hem pregat per ell
i continuarem pregant-li amb el mateix fervor
que si fos un dels nostres. Si ja ho era!
Per a V. i tots els seus, nostre més coral
condol junt amb tota simpatia i afecte.

L'abraça son affm.
M. Vinyas

Poquí sapiguer l'Album que li anava destinat?
Potser no, ço que sap molt greu, però, en
aquest cas, en rebria altre, el de les pègaries
de tots.